

Arrest

nr. 226 685 van 26 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reypenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige dochter X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Uit de beschikbare gegevens in jouw dossier blijkt dat jij een Oekraïens staatsburger bent. Je bent geboren in Antwerpen en uit het uittreksel uit jouw geboorteakte blijkt dat jouw vader een Georgiër is die luistert naar de naam Z. K. (...).

Er werd op 22 oktober 2018 een internationaal beschermingsverzoek in jouw naam geregistreerd bij de Belgische asielinstanties. Gezien jouw leeftijd en jouw daaruit voortvloeiend onvermogen om je uit te

drukken is jouw verzoek om internationale bescherming, integraal gebaseerd op de verklaringen die jouw moeder en halfzussen hebben afgelegd.

Jouw moeder verklaarde dat ze bij een terugkeer vreest dat haar dochters zullen worden afgenomen door haar voormalige echtgenoot. Jouw moeder verklaarde voorts dat ze vreest dat haar voormalige echtgenoot geweld zou gebruiken tegen haar dochters.

Jouw moeder gaf voorts aan dat ze vreest dat haar dochters zullen gediscrimineerd worden omdat ze als pro-Russisch kunnen gepercipieerd worden. De voormalige echtgenoot van jouw moeder is immers zelf pro-Russisch en de zoon van een Russische vader.

Jij legde zelf geen documenten voor ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming. Jouw halfzus K. (...) legde de volgende documenten voor: een oproepingsbrief op naam van jouw moeder (k), een medische attestatie (k), een schermafdruck van een WhatsApp-conversatie (k) en een schermafdruck van WhatsAppcontactgegevens (k).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald kreeg jouw moeder – gezien jouw jonge leeftijd – de mogelijkheid om jouw motieven uiteen te zetten; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw moeder en jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van de beschikbare stukken in jouw dossier dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde aannemelijk te maken. Wat de problematiek met de voormalige echtgenoot van jouw moeder betreft kan in jouw geval, daar jij niet zijn kind bent, niet worden ingezien waarom hij jou zou viseren of onder zijn hoede zou willen krijgen. Bovendien kan er worden verwezen naar de beslissing die werd genomen in hoofde van jouw halfzus K. (...) en waaruit blijkt dat een actuele vervolgingsvrees ten aanzien van de voormalige echtgenoot van jouw mama niet kan worden aangenomen. De beslissing in hoofde van jouw halfzus luidt als volgt:

“Wat de problematiek met jouw vader betreft dient te worden opgemerkt dat, los van bepaalde incoherenties, diverse merkwaardigheden er toe leiden dat jouw relaas ter zake niet kan overtuigen.

Vooreerst is de timing van de benadering door jouw vader uiterst bevreemdend. Ongeveer een week nadat je jouw DVZ-verklaring aflegde op 8 januari 2019 zou jouw vader plots, en dit voor het eerst sinds 2013/2014, opnieuw contact met je hebben opgenomen. Zeker gezien de context is dit opmerkelijk te noemen. Zo blijkt uit jouw verklaringen immers dat jouw vader reeds jaren geleden vertrokken was zonder afscheid te nemen, zonder te zeggen waar hij heen ging en zonder jou mee te geven hoe je, desgewenst, contact met jouw vader kon opnemen (CGVS K. (...) p. 7). Dat jouw vader dan net in de periode na jouw DVZ-verklaring en in aanloop van jouw CGVSonderhoud meermaals en op erg korte termijn (jouw persoonlijk onderhoud vond immers reeds op 15 februari 2019 plaats) contact opneemt via telefoongesprekken en tekstberichten mag verbazen en komt gekunsteld over. Wanneer je met dit bevreemdende verloop wordt geconfronteerd bleek ook dat je er geen idee van had waarom hij al die jaren geen contact had opgenomen en dat je er evenmin een idee van had waarom hij net in deze periode wel opnieuw contact zou gezocht hebben (CGVS K. (...) p. 7). Indien jouw vader effectief de intentie had/heeft om jou en jouw zus terug te krijgen kan worden verwacht dat hij reeds eerder pogingen zou ondernomen hebben daartoe. Bovendien kan er op gewezen worden dat deze context, waarbij jouw vader jarenlang niets van zich heeft laten horen, op zich reeds indiceert dat er weinig redenen zijn om aan te nemen dat jouw vader effectief (verregaande) inspanningen zou (willen) leveren om jou en/of jouw zus terug te krijgen.

Ook zijn handelswijze en manier van aanpakken wijzen in de richting van een weinig aannemelijk asielrelaas. Uit jouw verklaringen zou moeten blijken dat jouw vader naar Oekraïne is teruggekeerd, maar dat hij nog niet naar jouw grootmoeder is geweest. Nochtans woont jouw grootmoeder nog steeds op het adres waar jij samen met jouw moeder én jouw vader hebt gewoond (CGVS K. (...) p. 11). Indien jouw vader daadwerkelijk de idee heeft opgevat om jou en jouw zus van jullie moeder af te nemen kan

logischerwijs worden verwacht dat het benaderen van jouw grootmoeder op dit adres één van de eerste stappen zou zijn die hij zou ondernemen bij een terugkeer naar Oekraïne. Dit zou immers een voor de hand liggend aanknopingspunt zijn om informatie te verwerven over jullie of om druk te zetten op jou (en jouw moeder) om terug te keren. Dat dit niet het geval blijkt te zijn doet dan ook verder twijfels reizen aangaande jouw asielmotieven.

Andere signalen die wijzen op een weinig aannemelijk handelswijze vanwege jouw vader betreft zijn contactname met jou. Zo zou moeten blijken uit jouw verklaringen dat jouw vader in het eerste contact dat hij na al die tijd met jou had meteen begon bedreigingen te uiten. Uit jouw verklaringen moet blijken dat hij op geen enkele manier heeft geprobeerd om jou eerst te overtuigen om voor hem te kiezen of om een terugkeer te overwegen (CGVS K. (...) p. 14-15). Dergelijke werkwijze is andermaal weinig overtuigend of aannemelijk, te meer omdat jouw vader op die manier ontegensprekelijk zijn kansen om jou of jouw zus terug te krijgen bij voorbaat onderuit haalt.

Naast de weinig logische handelswijze van jouw vader en naast het uiterst bevreemdende tijdsverloop dient voorts te worden opgemerkt dat jouw moeder op 7 mei 2018, in het kader van haar eigen beschermingsverzoek, op geen enkel moment melding maakte van jouw vader als mogelijke risicofactor voor jou en/of jouw zus. Nochtans werd er tot twee keer toe uitdrukkelijk gevraagd of jouw moeder nog andere vrezende koesterde in jullie hoofde, naast de asielmotieven die zij zelf had aangehaald in haar beschermingsverzoek (CGVS O. (...) 7 mei 2018 p. 23). Dat hierbij op geen enkele wijze gewag wordt gemaakt van de fysieke belastingen die er zouden zijn geweest kan niet overtuigen. Redelijkerwijs kan immers worden verwacht dat een gewelddadige vader zou worden vermeld. Dit is des te meer het geval wanneer de meest recente verklaringen van jouw moeder in rekening worden gebracht en waaruit zou moeten blijken dat zij reeds in Oekraïne geconfronteerd werd met de problematiek. Niet enkel jouw vader zou geprobeerd hebben om jullie mee te nemen naar Rusland, na zijn vertrek werd jouw moeder ook nog eens door haar schoonvader benaderd met de boodschap dat hij de kinderen wilde meenemen. Nadat jouw moeder weigerde om jullie mee te geven zou haar schoonvader gerepliceerd hebben dat ze het later nog eens zouden proberen (CGVS A. (...) p. 5). Binnen deze context kan niet worden ingezien waarom jouw moeder een gewelddadige vader die schijnbaar concrete intenties zou hebben geuit om jou en jouw zus mee te nemen niet zou vermelden wanneer uitdrukkelijk gevraagd wordt naar een vrees in jullie hoofde. Binnen de algemene context is het bovendien op zich reeds bevreemdend dat jouw vader nooit zou geprobeerd hebben om jouw moeder te overtuigen om mee te gaan naar Rusland en op die manier zijn slag thuis te halen (CGVS A. (...) p. 8).

Voormelde verklaringen indachtig kan, zelfs indien een concrete intentie zou bestaan vanwege jouw vader om jou en jouw zus van jouw moeder af te nemen, hetgeen geenszins werd aangetoond, niet worden ingezien hoe hij hier in zou slagen. Uit de verklaringen van jouw moeder zou immers moeten blijken dat zij zowel jouw vader als jouw grootvader langs vaders kant met succes wandelen heeft gestuurd wanneer zij poogden jou en jouw zus mee te nemen. Dit is enerzijds indicatief voor de zelfredzaamheid van jouw moeder en anderzijds voor de beperkte inspanningen die jouw vader en diens vader ter zake zouden hebben geleverd. Finaal moet in deze ook nog worden benadrukt dat uit de verklaringen die jouw moeder aflegde kan worden opgemaakt dat zij via de rechtbank het hoederecht over jou en jouw zus heeft kunnen bekomen en dat dit ook bij vonnis als dusdanig werd vastgelegd. Dit vonnis is tot op heden onverkort geldig waardoor kan worden gesteld dat jouw moeder een zekere wettelijke ruggensteun geniet, hetgeen verder de mogelijkheden vermindert dat jouw vader jou en/of jouw zus zou komen afnemen in Oekraïne (CGVS A. (...) p. 10). Gevraagd naar de reden waarom jouw moeder haar rechten niet zou kunnen doen gelden stelde zij: "Omdat hij heeft ooit bij de politie gewerkt en hij heeft nog steeds connecties. En hij schrijft ook in sms dat hij beroep zou doen op een chef. Hij heeft dus hooggeplaatsten. En mijn woord zou geen invloed hebben op beslissing." (CGVS A. (...) p. 10) Deze uitleg kan evenwel niet overtuigen daar uw man in Oekraïne te boek zou staan als pro-Russisch. Bovendien zou uit de verklaringen van jouw moeder moeten blijken dat jouw vader net omwille van werkgerelateerde problemen Oekraïne heeft moeten ontvluchten. Dat jouw vader in die context het vermogen zou hebben om tegen een door de rechtbank uitgesproken vonnis in jou en jouw zus mee te nemen naar de Russische Federatie, kan worden betwijfeld.

De verschillende voormelde vaststellingen doen in hun geheel besluiten dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat jouw vader jou bij een terugkeer effectief zou opzoeken en afpakken van jouw moeder om jou vervolgens fysiek te belagen. Op basis van de beschikbare gegevens in jouw dossier kan aldus geen vervolgingsvrees of reëel risico op ernstige schade worden aangenomen.

Dat er inzake de vrees die werd geuit ten opzichte van jouw vader een schermafdruck van een WhatsAppconversatie werd voorgelegd evenals een schermafdruck van contactgegevens die aan jouw vader zouden toebehoren kan de voormelde vaststellingen niet wijzigen. Dergelijke documenten zijn immers eenvoudig in te ensceneren waardoor zij geen enkele (dragende) bewijskracht kunnen worden toegedicht. Dergelijke documenten beschikken louter over een ondersteunende waarde indien zij worden vergezeld van aannemelijke verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is."

Er kan voorts niet worden ingezien waarom jij in Oekraïne zou geviseerd worden omwille van een mogelijks pro-Russische perceptie. Uit de verklaringen die jouw moeder aflegde blijkt immers dat jouw halfzus louter zou geviseerd zijn geweest omwille van haar pro-Russische vader (CGVS A. (...) p. 5). Daar jouw vader geen Rus maar een Georgiër is kan dan ook niet worden aangenomen dat jij als pro-Russisch zou aanschouwd worden, laat staan dat je om deze reden zou geviseerd of vervolgd worden. Sowieso kan in deze volledigheidshalve nog verwezen worden naar de beslissingen die in hoofde van jouw moeder en halfzus werden genomen en waaruit blijkt dat de vervolgingsfeiten wegens een pro-Russische stempel twijfelachtig zijn en bovendien onvoldoende zwaarwichtig om op heden te kunnen besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Deze beslissingen werden aan jouw dossier toegevoegd.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke verzoek om internationale bescherming van personen afkomstig uit Oekraïne op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat je in jouw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd of dat er wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij je jouw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en je blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernigov (Chernihiv Oblast (provincie)) waarvan jij afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

De door jouw halfzus voorgelegde documenten die nog niet eerder in deze beslissing werden besproken vermogen niet de voorgaande vaststellingen te wijzigen. De kopie van het medisch document en de oproepingsbrief op naam van jullie moeder werden reeds beoordeeld in het kader van het beschermingsverzoek van jouw moeder. Zodoende betreffen het geen stukken die de gebrekkige geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten kunnen herstellen. Deze documenten hebben zodoende geen impact op de uitkomst van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming in hoofde steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar zus, K. L., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 232 759. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich desbetreffend in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar zus tegen de in haar hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 29 maart 2019.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. X van 26 september 2019 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan K. L. Het arrest genomen in hoofde van de zus van verzoekende partij luidt als volgt:

“1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben jij een Oekraïens staatsburger en ben jij afkomstig uit Chernigov.

Jouw vader uitte zich in Oekraïne als pro-Russisch en in 2013/2014, wanneer de situatie in Oekraïne verergerde, besloot jouw vader om naar Rusland te gaan. Jouw moeder steunde jouw vader niet in zijn pro-Russische denkwijze en bleef samen met jou en jouw zus in Oekraïne. De periode waarin duidelijk werd dat jouw moeder jouw vader niet zou steunen werd jouw vader ook (frequenter dan vroeger) gewelddadig tegenover jou en jouw moeder en zus. Uiteindelijk is jouw vader vertrokken zonder afscheid te nemen en zonder contactmogelijkheden door te geven.

Omdat men in jouw herkomstregio op de hoogte was van het standpunt van jouw vader kreeg jij eveneens de stempel ‘pro-Russisch’ opgedrukt. Je werd door andere kinderen moreel vernederd waarbij men scheldwoorden gebruikte en men in het bijzonder begon te zeggen dat je een Russische was, ofschoon dit niet het geval was. Daarnaast werd je tot twee keer toe fysiek belaagd. Bij het ene incident gooide men in school tijdens de (sport)les enkele keren een basketbal tegen jouw hoofd. Hierdoor ben je neergevallen en ben je ook ter verzorging naar een dokter geweest. Een week nadien ben je naar de politie geweest maar de medewerker aldaar verklaarde louter dat ze niet alle kinderen die slagen hebben uitgedeeld naar de gevangenis sturen. Een andere keer werd je onderweg van school naar huis door enkele jongens benaderd die jou begonnen te duwen en te trekken en jou er van beschuldigden een Russische te zijn. Na dit incident ben je niet meer naar de politie geweest en ben je verder naar school blijven gaan alwaar de scheldpartijen zich verder zetten. Uit jouw verklaringen blijkt verder ook dat de leerkrachten jou niet de punten gaven die je eigenlijk verdiende. Wanneer andere kinderen jou vernederden lieten de leerkrachten bovendien na om hier op te reageren.

Eind januari 2017 ben je samen met jouw moeder en zus vertrokken uit Chernigov. Bij een eventuele terugkeer vrees je om opnieuw te worden vernederd en geviseerd omwille van de pro-Russische stempel die je met jou meedraagt. Daarnaast vrees je dat jouw vader je bij een terugkeer naar Oekraïne zou meenemen en naar Rusland brengen. Je wil niet bij jouw vader blijven en je vreest dat je, wanneer je bij jouw vader zou terecht komen, opnieuw door hem zou worden geslagen.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legde je de volgende documenten voor: een geboorteakte (k), een oproepingsbrief op naam van jouw moeder (k), een medische attestatie (k), een schermafdruck van een WhatsApp-conversatie (k) en een schermafdruck van WhatsApp-contactgegevens (k).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van de verklaringen die door jou werden afgelegd en rekening houdend met de stukken beschikbaar in jouw dossier dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Wat de problematiek met jouw vader betreft dient te worden opgemerkt dat, los van bepaalde incoherenties, diverse merkwaardigheden er toe leiden dat jouw relaas ter zake niet kan overtuigen.

Vooreerst is de timing van de benadering door jouw vader uiterst bevreemdend. Ongeveer een week nadat je jouw DVZ-verklaring aflegde op 8 januari 2019 zou jouw vader plots, en dit voor het eerst sinds 2013/2014, opnieuw contact met je hebben opgenomen. Zeker gezien de context is dit opmerkelijk te noemen. Zo blijkt uit jouw verklaringen immers dat jouw vader reeds jaren geleden vertrokken was zonder afscheid te nemen, zonder te zeggen waar hij heen ging en zonder jou mee te geven hoe je, desgewenst, contact met jouw vader kon opnemen (CGVS K. (...) p. 7). Dat jouw vader dan net in de periode na jouw DVZ-verklaring en in aanloop van jouw CGVSonderhoud meermaals en op erg korte termijn (jouw persoonlijk onderhoud vond immers reeds op 15 februari 2019 plaats) contact opneemt via telefoongesprekken en tekstberichten mag verbazen en komt gekunsteld over. Wanneer je met dit bevreemdende verloop wordt geconfronteerd bleek ook dat je er geen idee van had waarom hij al die jaren geen contact had opgenomen en dat je er evenmin een idee van had waarom hij net in deze periode wel opnieuw contact zou gezocht hebben (CGVS K. (...) p. 7). Indien jouw vader effectief de intentie had/heeft om jou en jouw zus terug te krijgen kan worden verwacht dat hij reeds eerder pogingen zou ondernomen hebben daartoe. Bovendien kan er op gewezen worden dat deze context, waarbij jouw vader jarenlang niets van zich heeft laten horen, op zich reeds indiceert dat er weinig redenen zijn om aan te nemen dat jouw vader effectief (verregaande) inspanningen zou (willen) leveren om jou en/of jouw zus terug te krijgen.

Ook zijn handelswijze en manier van aanpakken wijzen in de richting van een weinig aannemelijk asielrelaas. Uit jouw verklaringen zou moeten blijken dat jouw vader naar Oekraïne is teruggekeerd, maar dat hij nog niet naar jouw grootmoeder is geweest. Nochtans woont jouw grootmoeder nog steeds op het adres waar jij samen met jouw moeder én jouw vader hebt gewoond (CGVS K. (...) p. 11). Indien jouw vader daadwerkelijk de idee heeft opgevat om jou en jouw zus van jullie moeder af te nemen kan logischerwijs worden verwacht dat het benaderen van jouw grootmoeder op dit adres één van de eerste stappen zou zijn die hij zou ondernemen bij een terugkeer naar Oekraïne. Dit zou immers een voor de hand liggend aanknopingspunt zijn om informatie te verwerven over jullie of om druk te zetten op jou (en jouw moeder) om terug te keren. Dat dit niet het geval blijkt te zijn doet dan ook verder twijfels reizen aangaande jouw asielmotieven.

Andere signalen die wijzen op een weinig aannemelijk handelswijze vanwege jouw vader betreft zijn contactname met jou. Zo zou moeten blijken uit jouw verklaringen dat jouw vader in het eerste contact dat hij na al die tijd met jou had meteen begon bedreigingen te uiten. Uit jouw verklaringen moet blijken dat hij op geen enkele manier heeft geprobeerd om jou eerst te overtuigen om voor hem te kiezen of om een terugkeer te overwegen (CGVS K. (...) p. 14-15). Dergelijke werkwijze is andermaal weinig overtuigend of aannemelijk, te meer omdat jouw vader op die manier ontegensprekelijk zijn kansen om jou of jouw zus terug te krijgen bij voorbaat onderuit haalt.

Naast de weinig logische handelswijze van jouw vader en naast het uiterst bevreemdende tijdsverloop dient voorts te worden opgemerkt dat jouw moeder op 7 mei 2018, in het kader van haar eigen beschermingsverzoek, op geen enkel moment melding maakte van jouw vader als mogelijke risicofactor voor jou en/of jouw zus. Nochtans werd er tot twee keer toe uitdrukkelijk gevraagd of jouw moeder nog andere vrees koesterde in jullie hoofde, naast de asielmotieven die zij zelf had aangehaald in haar beschermingsverzoek (CGVS O. (...) 7 mei 2018 p. 23). Dat hierbij op geen enkele wijze gewag wordt gemaakt van de fysieke belagingen die er zouden zijn geweest kan niet overtuigen. Redelijkerwijs kan immers worden verwacht dat een gewelddadige vader zou worden vermeld. Dit is des te meer het geval wanneer de meest recente verklaringen van jouw moeder in rekening worden gebracht en waaruit zou moeten blijken dat zij reeds in Oekraïne geconfronteerd werd met de problematiek. Niet enkel jouw vader zou geprobeerd hebben om jullie mee te nemen naar Rusland, na zijn vertrek werd jouw moeder ook nog eens door haar schoonvader benaderd met de boodschap dat hij de kinderen wilde meenemen. Nadat jouw moeder weigerde om jullie mee te geven zou haar schoonvader gerepliceerd hebben dat ze het later nog eens zouden proberen (CGVS A. (...) p. 5). Binnen deze context kan niet worden ingezien waarom jouw moeder een gewelddadige vader die schijnbaar concrete intenties zou hebben geuit om jou en jouw zus mee te nemen niet zou vermelden wanneer uitdrukkelijk gevraagd wordt naar een vrees in jullie hoofde. Binnen de algemene context is het bovendien op zich reeds bevreemdend dat jouw

vader nooit zou geprobeerd hebben om jouw moeder te overtuigen om mee te gaan naar Rusland en op die manier zijn slag thuis te halen (CGVS A. (...) p. 8).

Voormelde verklaringen indachtig kan, zelfs indien een concrete intentie zou bestaan vanwege jouw vader om jou en jouw zus van jouw moeder af te nemen, hetgeen geenszins werd aangetoond, niet worden ingezien hoe hij hier in zou slagen. Uit de verklaringen van jouw moeder zou immers moeten blijken dat zij zowel jouw vader als jouw grootvader langs vaders kant met succes wandelen heeft gestuurd wanneer zij poogden jou en jouw zus mee te nemen. Dit is enerzijds indicatief voor de zelfredzaamheid van jouw moeder en anderzijds voor de beperkte inspanningen die jouw vader en diens vader ter zake zouden hebben geleverd. Finaal moet in deze ook nog worden benadrukt dat uit de verklaringen die jouw moeder aflegde kan worden opgemaakt dat zij via de rechtbank het hoederecht over jou en jouw zus heeft kunnen bekomen en dat dit ook bij vonnis als dusdanig werd vastgelegd. Dit vonnis is tot op heden onverkort geldig waardoor kan worden gesteld dat jouw moeder een zekere wettelijke ruggensteun geniet, hetgeen verder de mogelijkheden vermindert dat jouw vader jou en/of jouw zus zou komen afnemen in Oekraïne (CGVS A. (...) p. 10). Gevraagd naar de reden waarom jouw moeder haar rechten niet zou kunnen doen gelden stelde zij: "Omdat hij heeft ooit bij de politie gewerkt en hij heeft nog steeds connecties. En hij schrijft ook in sms dat hij beroep zou doen op een chef. Hij heeft dus hooggeplaatsten. En mijn woord zou geen invloed hebben op beslissing." (CGVS A. (...) p. 10) Deze uitleg kan evenwel niet overtuigen daar uw man in Oekraïne te boek zou staan als pro-Russisch. Bovendien zou uit de verklaringen van jouw moeder moeten blijken dat jouw vader net omwille van werkgerelateerde problemen Oekraïne heeft moeten ontvluchten. Dat jouw vader in die context het vermogen zou hebben om tegen een door de rechtbank uitgesproken vonnis in jou en jouw zus mee te nemen naar de Russische Federatie, kan worden betwijfeld.

De verschillende voormelde vaststellingen doen in hun geheel besluiten dat je er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat jouw vader jou bij een terugkeer effectief zou opzoeken en afpakken van jouw moeder om jou vervolgens fysiek te belagen. Op basis van de beschikbare gegevens in jouw dossier kan aldus geen vervolgingsvrees of reëel risico op ernstige schade worden aangenomen.

Dat er inzake de vrees die werd geuit ten opzichte van jouw vader een schermafdruck van een WhatsAppconversatie werd voorgelegd evenals een schermafdruck van contactgegevens die aan jouw vader zouden toebehoren kan de voormelde vaststellingen niet wijzigen. Dergelijke documenten zijn immers eenvoudig in te ensceneren waardoor zij geen enkele (dragende) bewijskracht kunnen worden toegedicht. Dergelijke documenten beschikken louter over een ondersteunende waarde indien zij worden vergezeld van aannemelijke verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Naast de problematiek met jouw vader haalde je nog aan dat je bij een terugkeer naar Oekraïne opnieuw problemen vreest te krijgen omwille van een pro-Russische stempel die je met je mee zou dragen. Dienaangaande moet evenwel worden benadrukt dat uit de beslissing die in hoofde van jouw moeder werd genomen en waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier blijkt dat er aan de problematiek ter zake geen geloof kan worden gehecht. Dat jij in het kader van jouw eigen beschermingsverzoek louter bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlegde liggen van ongeloofwaardig bevonden asielmotieven kan de eerdere beoordeling niet wijzigen. Dat uit jouw verklaringen bovendien blijkt dat je niet zeker bent over de volgorde van de incidenten die je zelf zou hebben meegemaakt doet verder twijfels zaaien over jullie geloofwaardigheid ter zake. Sowieso moet nog worden opgemerkt dat, indien de ingeroepen vervolgingsfeiten zouden worden aangenomen, er niet kan worden gesteld dat jouw geclaimde problemen voldoende ernstig en zwaarwichtig zijn om op heden te kunnen besluiten tot een actuele en geïndividualiseerde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in Oekraïne.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke verzoek om internationale bescherming van personen afkomstig uit Oekraïne op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar jouw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat jij in jouw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd of dat er wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en je blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernigov (Chernihiv Oblast (provincie)) waarvan jij afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen. De door jouw voorgelegde documenten die nog niet eerder in deze beslissing werden besproken vermogen niet de voorgaande vaststellingen te wijzigen. Jouw geboorteakte bevat louter persoonsgegevens die op heden niet worden betwist door het CGVS. De kopie van het medisch document en de oproepingsbrief op naam van jouw moeder die je hebt voorgelegd werden reeds beoordeeld in het kader van het beschermingsverzoek van jouw moeder. Zodoende betreffen het geen stukken die de gebrekkige geloofwaardigheid van de ingeroepen feiten kan herstellen. Deze documenten hebben zodoende geen impact op de uitkomst van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 13 EVRM, van artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en De Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn), van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn) en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Waar verzoekende partij zich beroept op de schending van artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, bemerkt de Raad dat deze richtlijn een herziening is van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming en dat artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU inhoudelijk overeenstemt met artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG. Het artikel 15 van de richtlijn 2004/83/EG werd bij de wet van 15 september 2006 omgezet in de Vreemdelingenwet, waardoor het niet langer over directe werking beschikt, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2005- 2006, nr. 2478/001, p. 82 en 84). Derhalve beschikt artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU evenmin over directe werking, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie, daar de inhoud van het artikel reeds werd omgezet in de

Vreemdelingenwet. De schending van voormeld artikel van de richtlijn 2011/95/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.1. Daar waar verwerende partij de timing van de benadering door haar vader uiterst bevreemdend acht, duidt verzoekende partij erop dat zij ten tijde van haar persoonlijk onderhoud nog niet wist dat haar grootmoeder zelf een organisatie had aangesproken om alimentatie te vorderen van hem. Dit verklaart waarom haar vader hen plots benaderde en hen naar Oekraïne probeerde te krijgen. Zo kon hij immers vermijden dat hij alimentatie zou moeten betalen.

2.2.4.2. De Raad is evenwel van oordeel dat deze niet gestaafde post-factumbewering allerminst kan overtuigen, aangezien het geenszins aannemelijk is dat noch verzoekende partij, noch haar moeder op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat de grootmoeder van verzoekende partij (langs moederskant) zich gericht had tot een organisatie om alimentatie te vorderen van de vader van verzoekende partij. Immers blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij en haar moeder tijdens hun persoonlijk onderhoud op 15 februari 2019 dat zij op regelmatige basis contact hebben met de grootmoeder van verzoekende partij (administratief dossier, stuk 14, map landen informatie, deel 3, notities CGVS A., p. 8; administratief dossier, stuk 4, notities CGVS K., p. 11), waardoor het geenszins aannemelijk is dat zij, nadat de vader begin januari 2019 plots opnieuw iets van zich liet horen, niet eerder – voor het plaatsvinden van hun persoonlijk onderhoud – van de grootmoeder van verzoekende partij vernomen zouden hebben dat zij hem via een organisatie verzocht had alimentatie te betalen.

Bovendien acht de Raad het niet plausibel dat de grootmoeder van verzoekende partij zich op eigen initiatief zou richten tot een organisatie om alimentatie te vorderen van de vader van verzoekende partij, zonder enig overleg met de moeder van verzoekende partij. Dit geldt des te meer nu uit de verklaringen van de moeder van verzoekende partij blijkt dat zij in het verleden reeds gelijkaardige problemen had met de vader van verzoekende partij, die zijn kinderen bij zich wilde nemen (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 3, notities CGVS A., p. 5-7), waardoor het dan ook bijzonder onbedachtzaam overkomt dat de grootmoeder van verzoekende partij, op een moment dat zij al jaren

gerust werden gelaten door de vader, opnieuw de aandacht trekt van de vader van verzoekende partij door van hem alimentatie te willen vorderen.

2.2.5.1. Waar verwerende partij het onaannemelijk acht dat haar vader wel naar Oekraïne is teruggekeerd, maar nog niet naar haar grootmoeder is geweest, ziet verzoekende partij niet in waarom haar vader dit zou doen aangezien dit haar grootmoeder langs moederskant betreft en haar vader met deze kant van de familie in onmin leeft.

2.2.5.2. De Raad treedt verwerende partij evenwel bij in de motivering dat indien de vader van verzoekende partij daadwerkelijk de idee heeft opgevat om verzoekende partij en haar zus van hun moeder af te nemen logischerwijs kan worden verwacht dat het benaderen van hun grootmoeder, die nog steeds woont op het adres waar verzoekende partij samen met haar moeder en haar vader heeft gewoond, één van de eerste stappen zou zijn die hij zou ondernemen bij een terugkeer naar Oekraïne, aangezien dit een voor de hand liggend aanknopingspunt zou zijn om informatie te verwerven over hen of om druk te zetten op verzoekende partij (en haar moeder) om terug te keren. Het gegeven dat haar vader in onmin leeft met de familie van haar moeder, doet hieraan geen enkele afbreuk.

2.2.6.1. Wat betreft de opmerking in de bestreden beslissing dat haar moeder op 7 mei 2018, in het kader van haar eigen beschermingsverzoek, op geen enkel moment melding maakte van haar vader als mogelijke risicofactor voor verzoekende partij en/of haar zus, benadrukt verzoekende partij dat haar vader op dat moment nog geen risicofactor vormde. Immers had hij gedurende jaren niets meer van zich laten horen en heeft hij pas begin 2019 opnieuw contact gezocht. Bovendien heeft de commissaris-generaal hierover geen vraag gesteld aan haar moeder.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat het louter gegeven dat de vader van verzoekende partij gedurende jaren niets meer van zich heeft laten horen niet volstaat om te verklaren waarom haar moeder in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming geen enkel gewag heeft gemaakt van de gewelddadige vader van haar kinderen en diens pogingen in het verleden om de kinderen bij zich te nemen. Het is allerm minst aannemelijk dat de moeder van verzoekende partij een gewelddadige vader die schijnbaar concrete intenties zou hebben geuit om verzoekende partij en haar zus mee te nemen op geen enkel moment zou vermelden wanneer uitdrukkelijk gevraagd wordt naar een vrees in hoofde van haar kinderen (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 4, notities CGVS O. d.d. 07/05/2018, p. 23).

2.2.7.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat, zelfs indien een concrete intentie zou bestaan vanwege haar vader om haar en haar zus van haar moeder af te nemen, hetgeen geenszins werd aangetoond, hoe dan ook niet kan worden ingezien hoe hij hier in zou slagen, bemerkt verzoekende partij dat haar moeder vroeger een vonnis had van een rechtbank waarmee zij kon vermijden dat hij de kinderen meenam. Echter dateert dit vonnis van voor de onlusten en de aanhechting van de Krim bij Rusland, waardoor er, gezien de wetteloosheid, geen enkele garantie is dat zij zich hierop nog steeds kunnen beroepen.

2.2.7.2. De Raad bemerkt evenwel dat niet ingezien kan worden waarom het vonnis, waarin bekomen werd dat de moeder van verzoekende partij het hoederecht verkreeg over verzoekende partij en haar zus, niet langer geldig zou zijn. De Raad benadrukt dat verzoekende partij niet afkomstig is uit de Donbas regio of de Krim, maar afkomstig is uit Chernigov (Chernihiv Oblast (provincie)). Door verzoekende partij wordt geen objectieve informatie bijgebracht waaruit blijkt dat er sprake is van "wetteloosheid" in haar regio van herkomst, noch blijkt zulks uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie over de huidige situatie in Oekraïne (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 1).

2.2.8. Daar waar verzoekende partij benadrukt dat zij ook het slachtoffer was van intimidatie en slagen omwille van een pro-Russische stempel die zij met zich mee zou dragen en dat verwerende partij geenszins kan volstaan met de verwijzing naar de ongeloofwaardig bevonden verklaringen van haar moeder, stelt de Raad evenwel vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat reeds uit de beslissing die in hoofde van haar moeder werd genomen (administratief dossier, stuk 14, map landeninformatie, deel 5) blijkt dat er aan deze problematiek geen geloof kan worden gehecht en dat het feit dat verzoekende partij in het kader van haar eigen beschermingsverzoek louter bijkomende verklaringen aflegt die volledig in het verlengde liggen van ongeloofwaardig bevonden asielmotieven deze eerdere beoordeling niet kan wijzigen. Bovendien benadrukt de Raad dat verwerende partij zich geenszins beperkt tot de loutere verwijzing naar de verklaringen van haar moeder en wel degelijk

rekening heeft gehouden met de verklaringen van verzoekende partij zelf. Immers wordt in de bestreden beslissing in verband met de verklaringen van verzoekende partij dienaangaande vastgesteld dat verzoekende partij niet zeker blijkt te zijn over de volgorde van de incidenten die zij zelf zou hebben meegemaakt, hetgeen de geloofwaardigheid van deze problemen verder ondergraaft, en dat daarenboven, zelfs indien de ingeroepen vervolgingsfeiten zouden worden aangenomen, niet kan worden gesteld dat de door verzoekende partij geclaimde problemen voldoende ernstig en zwaarwichtig zijn om op heden te kunnen besluiten tot een actuele en geïndividualiseerde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in Oekraïne.

2.2.9. De Raad duidt erop dat in de bestreden beslissing verder nog het volgende wordt gemotiveerd: "Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke verzoek om internationale bescherming van personen afkomstig uit Oekraïne op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar jouw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat jij in jouw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en/of vervolgd of dat er wat jou betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en je blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke." Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: "Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan jouw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Chernigov (Chernihiv Oblast (provincie)) waarvan jij afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen."

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Daar waar verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 13 EVRM en van artikel 46 Procedurerichtlijn, dewelke het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel waarborgen, dient te worden benadrukt dat verzoekende partij met onderhavige procedure over een beroep beschikt dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in artikel 13 EVRM en artikel 46 Procedurerichtlijn.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen."

De Raad benadrukt daarenboven nog dat, wat betreft de problematiek met de voormalige echtgenoot van haar moeder, in het geval van verzoekende partij, daar zij niet zijn kind is, niet kan worden ingezien waarom hij haar zou viseren of onder zijn hoede zou willen krijgen.

Verder duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing in verband met de door haar moeder geuite vrees dat haar dochters zullen worden gediscrimineerd omdat ze als pro-Russisch kunnen gepercipieerd worden nog terecht het volgende wordt opgemerkt: *"Er kan voorts niet worden ingezien waarom jij in Oekraïne zou gevisieerd worden omwille van een mogelijks pro-Russische perceptie. Uit de verklaringen die jouw moeder aflegde blijkt immers dat jouw halfzus louter zou gevisieerd zijn geweest omwille van haar pro-Russische vader (CGVS A. (...) p. 5). Daar jouw vader geen Rus maar een Georgiër is kan dan ook niet worden aangenomen dat jij als pro-Russisch zou aanschouwd worden, laat staan dat je om deze reden zou gevisieerd of vervolgd worden. Sowieso kan in deze volledigheidshalve nog verwezen worden naar de beslissingen die in hoofde van jouw moeder en halfzus werden genomen en waaruit blijkt dat de vervolgingsfeiten wegens een pro-Russische stempel twijfelachtig zijn en bovendien onvoldoende zwaarwichtig om op heden te kunnen besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Deze beslissingen werden aan jouw dossier toegevoegd."* Verzoekende partij onderneemt geen enkele poging om desbetreffende motivering met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT